

"بهشی ههشتهم"

ههندی نه حکام تاییه ت به ئافره تانه وه له (حه ج) وعه مره دا /

حه ج کردن بۆ مالی خوی گه وره به شیوه یهکی گشتی فرهزی کیفایه یه هه موو سالیك له سه ره هه موو موسلمانان . وه له سه ره هه موو موسلمانیک که مه رجه کانی واجبیتی (حه ج) ی تیدا بیّت له ژیانیدا یه ک جار فره زه له سه ری . وه له وه زیاتر نه وه سوننه ته . وه (حه ج) یه کیکه له پایه کانی ئیسلام . وه به شیکه له جیهاد بۆ ئافره تان . به وه فرموده یه ی که (عائشه) ره زای خوی لیبیّت له پیغه مبه ری (ﷺ) پرسیه ((یا رسول الله هل علی النساء جهاد ؟ قال نعم علیهن جهاد لا قتال فیہ الحج والعمرة)) رواه ابن ماجه (۲۹۰۱) فی المناسک باب الحج جهاد النساء وأصله فی البخاری (۷۵/۶) فی (الجهاد) باب جهاد النساء . واته ئایا ئافره تان جیهادیان له سه ره فرمووی به لئ جیهادیك کوشتنی تیدانی یه ئو یش . (حه ج و عه مره یه) . (رواه احمد و ابن ماجه بسند صحیح) وه له سه حیخی بوخاریدا هاتوه که عائشه ره زای خوی لیبیّت به پیغه مبه ری (ﷺ) فرموو ئیمه پیمان وایه که (جیهاد) باشترین کردوه وه یه . ئایا ئیمه واتا ئافره تان جیهاد نه که ین پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی به لام باشترین جیهاد هه جیکه قه بول کراره . وه له هه جدا هه ندی نه حکام هه یه تاییه ته به ئافره تان .

۱/ بوونی مه حره م : حه ج هه ندی مه رجی گشتی هه یه بۆ پیاو و ئافره ت یه کسانه ئو یش بریتی یه له (ئیسلام) و (عه قل) و (ئازاد بیّت) وه (گه یشتنه ته مه نی بالغ بوون) . هه روه ها پارهی چون وه اتنه وه ی هه بیّت . به لام هه ندی خالی تاییه ته هه یه تاییه ته به ئافره تان ئه وانیش (۱) . نه بیّت که سیکی (مه حره م) ی له گه لدا بیّت وه کو میرد یان باوک یان که سیکی بیّت که به هه تاهه تایی له سه ری حه رام بیّت به هوی نه سه به وه . یان به هوی (مباح) وه وه کو برای له شیره وه . یان نه گه ر دایکی شوی کردبوه وه نه وا میرده که ی دایکی ده بیته (مه حره م) یان کوپی میرده که ی وه به لگه ش له سه ری ژوره له وانه ابن عباس (ره زای خوی لیبیّت) بۆمان ده گپرته وه فرمووی (گویم له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو ووتاری نه دا ده یفه رموو ه یچ پیاویک به ته نیا له گه ل ئا فره تا نه مینیتته وه مه گه ر ئافره ته که مه حره میکی له گه لدا بیّت . وه ئافره ت سه فه ر نه کات به بی (مه حره م) له م کاته دات پیاویک هه لساو ووتی نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من خیزانه که م بۆ حه ج کردن پویشته وه . وه خو شم بۆ چه ند غه زایه ک ناوی خو م نووسیوه . پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی ده رچۆ به په له له گه ل خیزانه که تدا حه ج بکه . (متفق علیه) وه له عبد الله ی کوپی ئیمامی عومه ره وه (ره زای خوا له هه ردوکیان بیّت) فرمووی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی ئافره تان سه فه ر نه که ن . سی جار نه مه ی دوو باره کردوه . دواپی فرمووی مه گه ر له گه ل مه حره میکا بیّت . (متفق علیه) . وه فرمووده کان له سه ره نه وه ژورن که نه می له سه فه ری ئافره تان ده که ن به بی مه حره م ئیتر بۆ حه ج بیّت یان بۆ هه رکاریکی تربیّت . هۆکه شی ئاشکرایه که ئافره ت لاوزه و تووشی نارچه تی و ناخووشی سه فه ر ده بیّت ته نها پیاوان ده توانن به رامبه ر نه و نارچه تیانه خو راگرین هه روه ها ئافره ت چیی چاوو ته ماح و ئاره زووی پیاو خراپانه له به ر نه وه به ه یچ شیوه یه ک بواری نه وه نی یه به ته نها سه فه ر بکات مه گه ر مه حره میکی خو ی له گه لدا بیّت بیپاریزیّت له نارچه تی کانی ریگا و خراپه ی خراپه کاران . وه به مه رج گیراره نه و مه حره مه دوو مه رجی تیداییّت نه وانیش بالغ بوونی و ئیسلامه تی . چونکه که سی (بی باوه) متمانه ی پی ناکریت . ئنجا نه گه ر نه و ئافره ته ی وابوو له وه ی که مه حره میکی ئاوی ده ست نه که وت . نه و پیویست ده کات که سیک له جیاتی خو ی بگریّت حه جی بۆبکات .

۲/ نه که ر نه و حه جی فره ز نه بوو و اتاجاری یه که م نه بوو ته نها سوننه ت بوو نه و مه رجه که هاوسه ره که ی ریگای پویشتنی پی بدات . له به ره وه ی حه قی میرده که ی تیدا ده روات . این قدامه (ره حمه تی خوی لیبیّت) له (المغنی) دا به رگی (۳) لاپه ره (۲۴۰) دا ده فرمویت حه جی سوننه ت میرد ده توانیّت ریگری بکات هه روه ها (ابن المنذر) ده فرمویت : نه وانه ی

که من فہرموودہم لیوہرگرتوون ہموویان کؤدہنگن لہسہر ئوہی کہ پیاو بؤی ہہیہ و دہتوانیت ئہگہر بیہویت ریگری لہ خیزان بکات بؤ چوون بؤ حہجی سوننہت . ئہمہش لہبہر ئوہی کہ مافی میرد واجبہ لہبہر ئوہ نافرہت بؤی نیہ بیفہوتینیت بؤ کاریک کہ واجب نہبیت .

۳ / دروستہ کہ نافرہت حہج و عہمرہ بکات لہجیاتی پیاوئیک کہ خوی نہتوانیت . شیخ الإسلام ابن تیمیہ لہ (مجموع الفتاوی) دا بہرگی (۲۶) لاپہرہ (۱۳) دا وہدہفہرمویت . دروستہ نافرہتیک لہجیاتی نافرہتیک تر حہج بکات ئہگہر ئوہ نافرہتہ عوزری ہہبوو ئہمہ کؤدہنگی زانایانی لہسہرہ . ئیتر ئہگہر ئوہ نافرہتہ کچی خوی بوو یان کچی نہبوو ہہردروستہ . ہرہوہا دروستیشہ نافرہت لہجیاتی پیاو حہج بکات لای ہر چوار زاناکان و جمہوری زانایان ، ہرہوک جؤن پیغہمبہر (ﷺ) فہرمانی کردہ بہو نافرہتہ (خٹعمیہ) کہ حہج بؤ باوکی بکات کاتیک کہ نافرہتہ کہ ووتی . ئہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) حہج کہ فہرزیکی خوی گہورہیہ لہسہر بہندہکانی . لہسہر باوکم فہرزبووہ بہلام باوکم زؤر پیرہ و ناتوانیت پیغہمبہر (ﷺ) فہرمانی پیگرد کہ حہجی بؤ بکات . لہگہل ئوہی ئیحرامی پیاو تہواو ترہ لہ ئیحرامی نافرہت .

۴ / ئہگہر نافرہت توشی (حیض) یان (نفاس) بوو لہو کاتہی کہ بہرپیگاہیہ بؤ حہج ئہوا پیگا تہواو دہکات و دہروات . وہئہگہر تووشی ئہم حالہتانہ بوو لہ کاتی (ئیحرام) دا ئوہ ئیحرام دہبہستیت ہرہوکو نافرہتانی تر کہ پاکن لہبہر ئوہی (ئیحرام) بہستن بہمہرج نہگیراوہ پاکبیت شیخ ابن القدامہ لہ (المغنی) دا بہرگی (۳) لاپہرہ (۲۹۳-۲۹۴) دا دہفہرمویت : وہ پوختہی ئہم باسہ ئوہیہ کہ خؤشؤردن لہ کاتی (ئیحرام) دا بؤ نافرہتان دروستہ ہرہوک چؤن بؤ پیاووان دروستہ . چونکہ عبارہتی (حائض و نفساء) تہواو ترہ ! ، چونکہ فہرموودہ لہوبارہیہوہ ہاتوہ جابر (پہزای خوی لئ- بیت) لہ بہشیکی فہرموودہ کہ دا دہفہرمویت : (تاگہیشتنہ (ذوالحلیفہ) لہوی ئہسمائی کچی عمیس (پہزای خوی لیبت) محمہدی کورپی ئہبوبکر) بوو ، ئنجا جوابی نارد بؤ پیغہمبہر (ﷺ) فہرمووی چی بکہم ئہویش فہرمووی (ﷺ) خوی بشوات و پارچہ قوماشیک بدات بہرہحمی دا ئیتر (ئیحرام) ببہستیت (متفق علیہ) ، وہلہ ئیبن و عہباسہوہ (پہزای خوی لیبت) لہ پیغہمبہرہوہ (ﷺ) فہرموویہتی (حائض و نفساء) ئیحرام دہبہستن و ہموو کارہکانی تردہکەن تہنہا طہواف نہبیت بہدہوری کہعبہدا) (رواہ أبو داود) . وہ پیغہمبہر (ﷺ) فہرمانی کرد بہ عائیشہ (پہزای خوی لیبت) کہ خوی بشوات بؤ (إہلال) لہ کاتی حہجدا وہ مہبہست لہ خؤشؤردنی (حائض و نفساء) لہکاتی ئیحرام دا پاکبیتہوہ ئوہ بؤنہ ناخؤشانہ ناہیلیت بؤ ئوہی ئازاری ئوہ خہلکانہ نہدات کہ کؤبونہتہوہ وہ پیسی کہم دہکاتہوہ ، ئہگہر لہکاتی ئیحرامدا بوون ہیچ زہرہریکی نابیت بؤ ئیحرامہ کہیان بہلام دہبیت ئاگادارین لہو کارانہی کہ زہرہری بؤ ئیحرامہ کہیان ہہیہ وہکو ، نابیت طہواف بہدہوری کہعبہدا بکہن تاوہکو لہ (حیض و نفاس) کہیان پاک دہبنہوہ و خویان دہشؤن وہ ئہگہر پؤژی عہرفہ بوو ہیشتا پاک نہبووہوہوہ وہ ئہمانیش (ئیحرامیان بؤ عمرہ و تمتع بؤ حہج) بہستبوو ئوہ دہبیت (ئیحرام ببہستن بؤ حہج) . وہ ئہکہونہ ناو عہمرہوہ ئوہا دہبن بہ (قارنتین) جؤریکہ لہ حہج . وہ بہلگہش لہسہر ئہمہ ئوہیہ کہ (عائشہ پہزای خوی لیبت) تووشی (حیض) بوو لہ کاتیکدا نیہتی عہمرہی ہہبوو ، پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہاتہ ژورہوہ بؤلای سہیری کرد (عائشہ پہزای خوی لیبت) دہگری فہرمووی ئوہ چیتہ لہوہ دہچیت تووشی (حیض) بوبیت ، فہرمووی بہلئ . فہرمووی (ئوہ حالہتیکہ خوی گہورہ لہسہر کچانی ئادہمی نووسیوہ ، ((إفعلی کما یفعل الحاج غیر الّا تطوفی بالبیت حتی تطہری)) واتہ ئوہ ئہنجام بدہ کہ چؤن حاجیہکان ئہنجامی دہدن تہنہا ئوہندہ نہبیت طہواف بہدہوری کہعبہدا مہکہ) (۱) (البخاری ومسلم) .

(۱) رواہ البخاری (۴۰۷/۱) فی حیض ومسلم (۱۲۱۱) فی الحج .

تیبینی :- به لآم که پاک بویه و ئینجا طه و افه که ی ده کات .

زانای پایه به رز این القیم (په حمه تی خوی لیبیت) له (تهذیب السنن) دا به رگی (۲) لاپه ره (۳۰۳) دا ده فرمویت فه رموده راسته کان ناشگران له سهر ئه وه ی که عائشه (په زای خوی لیبیت) یه که م جار نیه تی (عمره ی) ی هه بووه پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی پی کردووه که حج بکات ئه مه پاش ئه وه ی که تووشی (حیض) بووه که بو به قارن . له بهر ئه وه پیغه مبه ر (ﷺ) پی ی ووت بو تو ته نها ئه وه نده ی به سه که طه و اف بکه یت و به ینی صه فا و مه پوه ش بو حه جه که شت و عه مره که یشت)

۵ / نافرته چی ده کات له کاتی (ئیحرام) دا :- هه ر ئه و کارانه ئه نجام ده دات که پیاو ئه نجامی ده دن وه ک خو شوردن و خو پاک راگرتن و برینی قز و نینوک کردن و نه هیشتنی بونی ناخوش بو ئه وه ی له کاتی (ئیحرام) دا نه بیت بو ئه م کارانه چونکه له و کاته دا ئه مانه قه ده غه یه ، به لآم ئه گه ر پیویستی به وانه نه ده کرد ئه وه پیویست ناکات ئه نجامیان بدات چونکه ئه وانه له پیداو یستی هه کانی ئیحرام نیه ، وه هچی تیانیه ئه گه ر بون بدات له له شی به بونیک که زور به هیز نه بیت ، به و فه رموده یه ی که عائشه (په زای خوی لیبیت) که ده فرمویت ئیمه له گه ل پیغه مبه ردا (ﷺ) چوپینه ده ره وه سکمان ده دا له روومان له کاتی (إحرام) دا ئه گه ر یه کی کمان ئاره قی بکر دایه ته وه به دم و چا ویدا ده هاته خواره وه پیغه مبه ریش (ﷺ) ده بیینی و قه ده غه ی نه ده کردین . (رواه أبو داود) ئیمامی شوکانی له (نیل الأوطار) به رگی (۵) لاپه ره (۱۲) دا ده فرمویت : بی ده نگی پیغه مبه ر (ﷺ) به لگه یه له سه ر دروستیتی ئه و کاره چونکه هه رگیز بی ده نگ نه ده بوو له سه ر کاریک که شه رعی نه بووبیت .

۶ / له کاتی (ئیحرام) دا برقع و نیقاب لئه دات . ئه گه ر ئه وانه ی له پیش (ئیحرام) دا پو شیبوو ، وه ئه و دوانه ش داپو شه ریکن بو دم و چا و ته نها له ئاستی چاوی دوو کونی تیدایه نافرته له و کونه وه سه ریری لیوه ده کات به و فه رموده یه ی که ده فرمویت (لاتنقب المحرمة) واته : با نافرته ی ئیحرام به ستوو نیقاب نه کات . رواه البخاری . و برقع له نیقاب به هیز تره . ، وه ئه گه ر ده ستکیشی له ده ستا بوو لایان ده دات . ئه گه ر نیقاب و ده ست داپوشین واجب بیت به قه ناعه تی ئه و که سه ئه و به شیکتری دایان ده پو شیت . و شیخ الإسلام ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبیت) ده فرمویت : نافرته عه وره ته هه ر بویه ده بیت پو شاکیک له بهر بکات که داپو شیت :

هه روه ها ئین القیم (په حمه تی خوی لیبیت) له (تهذیب السنن) دا به رگی (۲) لاپه ره (۳۵۰) ده فرمویت هه ی ووشه یه کیش نیه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فه رمووبیتی له کاتی ئیحرامدا واجبه نافرته پرووی ده ربخات ، ته نها ئه وه نده نه بیت که نه هی له نیقاب کردووه . تا وه کو ده فرمویت جیگه ر بووه له (أسماء) وه که دم و چاوی داپو شیه له کاتی (ئیحرام) یشدا بووه ، ((كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله ﷺ محرمات فإذا حاذوا بنا سدلنا ...))^(۱) . واته عائشه (په زای خوی لیبیت) ده فرمویت ئیمه له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) دا بوین له ئیحرامدا بووین سوار ئه یاندا به لاماندا . ئه گه ر نزیکمان بوونایه وه ئه وه هه ر یه کی کمان جلبابه که ی له سه ر سه ری شو رده کرده وه بو سه رده م و چاوی وه ئه گه ر دوور بکه و تنایه ته وه لامان ده برد . أبو داود . جا بزانه ئه ی خوشکی موسولمان که قه ده غه کراوه لیت که دم و چاوت و ده ست داپوشیت به و شتانه ی که تاییه تی به وه کو نیقاب و دستکیش له کاتی (ئیحرام) دا ، به لآم له کاتی ترده ئه و جیگای جیاوازی نیوان زانایانه به لگه ی به هیز تره ئه وه یه که واجب نیه :- ، وه هه ی به لگه یه کیش نیه بو ئه وه ی که شتیک دابنریت بو ئه وه ی ئه و پارچه قوماشه

(۱) أبو داود (۱۷۵۷) ، ابن ماجه (۲۹۳۵) .

بەردەم و چاۋ نەكەوئیت وەك پارچەدارئیک یان عەمامە لەسەر کردن یان بە دەست بەرزکردنەوہی چونکە بەردەم و چاۋیش بکەوئیت ھیچی تئیدانی یە .

۷ دروستە بۆ ئافرەت ھەرچی جلیکی ئافرەتانە لەبەر بکات لەکاتی (ئیحرام) دا کە خۆی بیەوئیت بەو مەرجە ی رازاندنەوہی تئیدانەبئیت و خۆشوبھاندن نەبئیت بە جل و بەرگی پیاوان ، وە تەسک نەبئیت کە ئەندامەکانی لەش دەریخات . وە تەنکیش نەبئیت کە لاشە ی دانەپۆشئیت . وە ھەر ھەروەھا کورتیش نەبئیت کە قاچی و دەستی دەربکەوئیت . بەلکو دەبئیت فراوان و ئەستووربئیت .

مەرج نی یە پەنگئیکی دیاری کراو لەبەر بکات وەك سەوز بەلکو ھەر چ پەنگئیک کە خۆی بیەوئیت دەتوانئیت ئیتر سوور بئیت یان سەوز یان پەش وەبۆی ھە یە بیگۆرئیت بە پەنگئیکی تر ئەگەر ویستی ھەبوو .

۸ وە سوننەتە بۆ ئافرەتیش کە (لبیک اللہم لبیک) بکات دوا ی (ئیحرام) بە ئەندازە ی ئەوہی کە خۆی گوئ ی لئیبئیت . (ابن عبد البر) دەفەر موئیت زانایان لەسەر ئەو ھەو کۆن کە سوننەت وایە کە ئافرەت دەنگ بەرز بکاتەوہ تەنھا ئەو ھەندە ی بۆ خۆی گوئ ی لئیبئیت . بەلکو مەکر ھە دەنگ بەرز بکاتەوہ لە ترسی فیتنە ، لەبەر ئەوہ سوننەت نی یە بۆی کە بانگ بدات وە قامەت بکات وە لە نوێژیشدا بۆ ئافرەت ھە یە تەنھا بە دەستی راستی بدات بە دەستی چە پیدای ئەگەر ئیمام سەھووی کرد نابئیت بئیت (سبحان اللہ) دیارە ھەر لەبەر دەنگە کە ی) وەرگیراوہ لە (المغنی) بەرگی (۲) لاپەرە (۳۳۰-۳۳۱) دایە . تەواو .

۹ ھەر ھەوھا واجبە لەسەر ئافرەت تەواو خۆی دابپۆشئیت لەکاتی (طەواف) دا . وە دەنگی بەرز نەکاتەوہ . وە چاوی لە ھەر ام بپارئیزئیت ، وە پیاوان ناپرەحەت نەکەن بە تاییەتی لای بەردەرەشە کە و پووکنی یەمانی . وە طەواف کردنی ئافرەت لە دوورترین پیزەکانەوہ کە پیاوان ناپرەحەت نەکات خیرترە لە طەواف کردنی لە نزیک کەعبە کە ناپرەحەتی پیاوانی تئیدابئیت ، چونکە ئەو ناپرەحەت کردنە ھەر ھەو . لەبەر ئەوہی فیتنە ی تئیدایە لەو تیکە لاو بوونە یان لە گەل پیاواندا وە نزیک ی لە کەعبەوہ و ماچ کردنی بەردەرە پەشە کە سوننەتە ئەگەر توانا ، بەلام نابئیت بۆ سوننەتیک ھەر امیک ئەنجام بدرئیت . بەلکو لەم کاتەدا بۆ ئافرەتان سوننەت نی یە . تەنھا دەتوانئیت کە گەیشتە ئاستی ئیشارەتی بۆ بکات ئیمامی نەوہوی لە (مجموع) دا بەرگی (۸) لاپەرە (۳۷) دا دەفەر موئیت باش نی یە بۆ ئافرەتان کە ماچی بەردەرە پەشە کە بکەن ، یان دەستی لئیدەن . مەگەر کاتیک چواردەوری کەعبە چۆلئیت لە شەودا یان کاتیک تریبئیت ، چونکە زەرەری بۆ خۆیان و غەیری خۆشیان دەبئیت . ھەر ھەوھا لە (المغنی) دا بەرگی (۳) لاپەرە (۳۳۱) دەفەر موئیت : چاک وایە بۆ ئافرەت کە طەواف یە شەوبکات . چونکە زیاتر دابپۆشرا ترە و کە متر خەلک توشی نارەحەتی دەکەن . وە زیاتر ئەتوانئیت لە کەعبە نزیک بیتەوہ و دەستی بدات لە بەردەرەشە کە .

۱۰ وە بە نیسبەت (طەواف) ھەو بۆ ئافرەتان وەسەعی نیوان صەفاو مەر ھەوہ ھەمووی بە روئیشتنە . ئیبن المنذر دەفەر موئیت . ئەھلی عیلم لەسەر ئەو ھەو کۆن کە ئافرەت نابئیت ھەر ھەو لەو پراکردن بکات بە دەوری کەعبە و نیوان صەفاو مەر ھەو ھەر بە روئیشتنە . چونکە بنچینە ی ئەودوانە ئەوہ یە کە پیست دەردە کەوئیت وە بۆ ئافرەت نابئیت بەلکو ئافرەت داوایان لئ دەکرئیت کە دابپۆشراوئیت بەلام لە ھەموو لەو پراکردنەدا بۆی ھە یە لاشە ی دەربکەوئیت کە ئەمەش دروست نی یە .

۱۱ ئافرەت چی بکات ئەگەر چو ھەو ھالەتی (حیض) ھەو لەکاتی مە ناسیکە ککانی ھە جدا وە چیش نابئیت بکات . تاو ھکو پاک ئەبئیتەوہ . ھەموو کارەکان ئەنجام ئەدات . وەکو . ئیحرام بەستن وە ستان لەسەر عەر ھەو مانەوہ لە مزدە لیفە . بەلام طەواف بە دەوری کەعبە داناکات تاو ھکو پاک دەبئیتەوہ بەو فەر موودە ی عائیئشە پەزای خوا ی لئیبئیت کە چو ھو ھالەتی (حیض) ھەو پیغە مەبەر (ﷺ) پیئ ی فەر موو ((إفعلی كما یفعل الحاج غیر ألا تطوفی بالبيت حتی تطهري))^(۳) واتە : ھەموو

^(۳) رواه البخاري (۴۰۷/۱) في الحيض ومسلم (۱۲۱۱) في الحج .

نه و کارانه نه انجام بده که حاجیه کانی تر نه نجامی نه دهن ته نها طه و اف نه بییت تاوه کو پاک نه بیته وه . ئیمامی شه و کانی (په حمه تی خوی لیبیت) له (نیل الاوطار) دا بهرگی (۵) لاپه ره (۴۹) داده فه رمویت فه رموده که ناشکرایه که ریگری کراوه له (حائض) که طه و اف بکات به ده وری که عبه دا تاوه کو خوی نی نامینیت و خوی نه شوات . وه قه ده غه کردنه که ش مه به ست تیایدا نه وه یه که نه گهر بکریت به تاله و دانامه زریت نه وه ش و وته ی جمهوری زانایانه هه روه ها سه عی نیوان صه فاو مه روه ناکات چونکه سه عی دروست نی یه ته نها له دوا ی طه و اف نه بییت پیغه مبه ر (ﷺ) سه عی نه کردوه ته نها له دوا ی طه و اف نه بییت وه ئیمامی نه وه وی (په حمه تی خوی لیبیت) له (المجموع) دا بهرگی (۸) لاپه ره (۸۲) دا ده فه رمویت . به بۆچوونی ئیمه نه گهر سه عی بکات پیش طه و اف نه وه سه عیه که ی دانمه زراوه . وه نه مه ش و وته جمهوری زانایانه . هه روه ها ماوردی إجماعی له سه ر نه مه نه قل کردوه . وه نه مه ش مه زه بی ئیمامی مالیک و ابی حنیفه و (ئیمام أحمد) ه . به لام ئین المنذر له عطاء وه هه ندیک زانای فه رموده ناسی گپراوه ته وه که دروسته پیش طه و اف بکریت وه به لگه شمان . نه وه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) سه عی کردوه دوا ی طه و اف . وه فه رموشیه تی له منه وه مه ناسیکه کان وه ربگرن . به لام فه رموده که ی ئین شریک (په زای خوی لیبیت) له هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) بووه فه رمویه تی له گه ل پیغه مبه ردا (ﷺ) ده رچوین بۆحه ج . خه لک نه هات بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) هه یان بوو پرسیاریان لی نه کردو پی یان نه وت نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) سه عیم کرد پیش طه و اف ئایا شتیکم پیش خستوه یان دوا خستوه . نه ویش ده یفه رموو ((لا حرج إلا علی رجل إفترض من عرض رجل مسلم وهو ظالم...))^(۴) واته : نه مه هیچی تیدا نی یه تاوانی گه وره نه وه یه که موسولمانیک سته م بکات له برای موسولمانی خوی یان غه بیه تی بکات نه وه به راستی تاوان و تیاچوه . وه شیخ محمد الامین الشنقیطی (په حمه تی خوی لیبیت) له ته فسیره که یدا (أضواء البیان) له بهرگی (۵) لاپه ره (۲۵) دا ده فه رمویت بزانه که جمهوری زانایان که له ناویاندا هه ر چوار زاناکه ش له سه ر نه وه ن که سه عی دروست نی یه ته نها دوا ی طه و اف نه بییت . نه گهر له پیش طه و افدا سه عی بکات نه وه سه عیه کی دروست نی یه وه (ماوردی) و جگه له میمش ده فه رموو نه مه کۆده نگی زانایانی له سه ره بۆ فه رموده که ی ابن شریک (په زای خوی لیبیت) هه ر ئیمامی ابن القدامة له (المغنی) دا بهرگی (۵) لاپه ره (۲۴۰) دا ده فه رمویت سه عی به دوا ی (طه و اف) دا دادیت . واته دروست نی یه سه عی پیش طه و اف . نه مه ش و وته مالیک و شافیعی و خاوه ن بۆ چوونه کان . به لام عطاء ده فه رمویت ده بییت . وه ئیمام أحمد ده فه رمویت نه گهر له بیرچوون بووه و دا مه زراوه . به لام نه گهر به نه نقه ست بوو نه وه دانامه زریت وه که پرسیاریان لیکرد بۆ کاتی نه زانین وله بیر چوون فه رموی و اتا هیچی تیدانی یه له مه وه زانرا . که نه وه فه رموده یه ی که نه وانیه کردویانه به به لگه ی نه وه ی دروسته سه عی پیش طه و اف بکریت نابیتته به لگه بۆی چوونکه نه وه فه رموده یه دوو و اتا له خوی ده گریت . یه که میان نه وه یه سه عی پیش (إفاضة) کردوه وه سه عیه که ی بۆه اتن بووه له بهر نه وه سه عیه که ی که و ته دوا ی طه و اف . دوو میان یان بۆ نه وه که سانه یه نه یان زانیبیت یان له بیریان چوبیت نه که به نه نقه ست . هه ر بۆیه ش له سه ر نه مه بابه ته زیاتر رویشتم چونکه هه ندیک هه ن ئیستا فه توای نه وه نه دهن که سه عی پیش طه و اف دروسته به هه موو شیوه یه ک . په نا به خوا .

ناگاداری : گهر ئافرهت طه و افی کردبووه که ته واو بوو تووشی حاله تی (حیض) بوو نه وه له و کاته دا سه عی ده کات چونکه سه عی به مه رج نه گپراوه که له حاله تی پاکیتی دابیت ئیمامی ابن قدامة المقدسی (په حمه تی خوی لیبیت) له (المغنی) دا بهرگی (۵) لاپه ره (۴۶۰) دا ده فه رمویت : زۆربه ی نه هلی عیلم له سه ر نه وه ن که مه رج نی یه که ئافرهت پاکبیت بۆ سه عی نیوان صه فا و مه روه وه له وانیه که نه مه یان فه رموو ئیمام عطاء و امام مالیک و ئیمامی شافیعی و نه بو ثور خاوه ن په ئیه کانن هه تا نه وه ی که نه بو داود فه رمویه تی . له ئیمام أحمدم بیستوه فه رمویه تی : نه گهر ئافرهت طه و افی کرد و دوا ی تووشی حاله تی (حیض) بوو نه وه سه عی به ینی صه فا و مه روه ده کات و دوا ی سه فه ر ده کات : له عائیشه وه (په زای

^(۴) البيهقي (۱/ ۱۴۶/۵) ، الدارقطني (۲۵۴۲) : اسناده حسن ، أبو داود (۲۰۱۵) .

خوای لیبیت) ریوایت کراوه که فرمویانه (نه‌گهر ئافرهت طه‌وافی کرد به دوری که‌عبه‌دا و دوپوکات نوژی کرد و که‌وته حاله‌تی (حیض)‌هوه باسه‌عی نیوان صه‌فا و مه‌روه بکات) رواه الاثرم . ته‌واو .

۱۲ / دروسته بو ئافره‌تان که به کومه‌ل له موزده‌لیفه ده‌ریچن دواي مانگ ئاوابون وه‌رهمی (الجمرة العقبه) بکه‌ن له کاتی گه‌یشتنیان به (منی) . بو ئه‌وه‌ی تووشی نارپه‌حتی و قه‌ربالغی نه‌بن .

هر ابن قدامة له (المغنی)‌دا به‌رگی (۵) لاپه‌ره (۲۸۶) ده‌فرمویت : هیچی تیدا نی‌یه که (ئافره‌ت به کومه‌ل له‌گه‌ل پیر و لاوازه‌کاندا پیش بخریت ، وه‌له‌وانه‌ی که که‌سوکاریکی لاوازیان پیش خستوه عبد الرحمن کوری عه‌وف و عائیشه‌ن (ره‌زای خویان لیبیت)) وه ئه‌مه‌ش بوچوونی عطاء و الثوری شافیعی و أبو ثور خاوه‌ن ره‌ئی‌یه‌کانن (په‌حمه‌تی خویان لیبیت) وه‌هیچ جیاوازی‌یه‌کیان له‌سه‌ر ئه‌مه نه‌زانیه . چونکه ئه‌مه ئاسانی‌یه‌که بو ئه‌وان وه بو ئه‌وه‌یه که توشی نارپه‌حتی قه‌ربالغی نه‌بن وه‌شوین که‌وتنیکه بو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌روه‌ها ئیمامی شه‌وکانی (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) له (نیل الاوطار)‌دا به‌رگی (۵) لاپه‌ره (۷۰)‌دا ده‌فرمویت به‌لگه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌کاتی ره‌می دواي ده‌رکه‌وتنی خوهره بو یه‌کیکه که هیچ عوزریکی شه‌ری نه‌بیته . به‌لام هه‌ریه‌کیکه عوزری شه‌ری هه‌بیته وه‌کو ئافره‌تان و لاوازه‌کان دروسته نه‌گهر پیش ئه‌وکاته‌ش بیته وه‌ئیمامی نه‌وه‌وی له (المجموع)‌دا به‌رگی (۸) لاپه‌ره (۱۲۵)‌دا ده‌فرمویت شافیعی و هاه‌ولانی شافیعی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که سوننه‌ت وایه لاوازه‌کان و ئافره‌تان پیش بخریت له موزده‌لیفه بو (منی) دواي نیوه‌ی شه‌و پیش نوژی به‌یانی . بو ئه‌وه‌ی ره‌می (الجمرة العقبه) بکه‌ن پیش ئه‌وه‌ی قه‌ربالغی خه‌لک هه‌بیته وه‌ئو فرمودانه‌ی هیناوه که به‌لگه‌ن له سه‌ر ئه‌مه .

۱۳ / ئافره‌ت بوچه‌ج و عه‌مه‌ره‌ش قژی ته‌نها کورت ئه‌کاته‌وه به ئه‌ندازه‌ی سه‌ری په‌نجه‌کان وه‌بو‌ی دروست نی‌یه که بیتاشیته . به پیچه‌وانه‌ی پیاوانه‌وه هه‌ر ئیمامی ابن قدامة له (المغنی)‌دا به‌رگی (۵) لاپه‌ره (۳۱۰)‌دا ده‌فرمویت ئه‌وه‌ی که شه‌ری‌یه بو ئافره‌تان کورت کردنه‌وه‌یه نه‌ک تاشین . هیچ جیاوازیه‌کی نی‌یه له مه‌دا له‌نیوان زانایاندا . ابن المنذر ده‌فرمویت ئه‌هلی عیلم له سه‌ر ئه‌مه کون چونکه تاشین بو ئافره‌تان ئه‌تکه . وه ابن عباس په‌حمه‌تی خوای لیبیت له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) بو مان ده‌گی‌رپه‌ته‌وه که فرمویه‌تی (لیس علی النساء حلق . إنما علی النساء التقصیر)^(۵) (رواه أبو داود) . واته بو ئافره‌تان نی‌یه که قزیان بتاشن ته‌نها کورت کردنه‌وه یان بو هه‌یه و ئیمامی علی (ره‌زای خوای لیبیت) ده‌گی‌رپه‌ته‌وه ده‌فرمویت (پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌ی کردوه له تاشینی قژی ئافره‌تان)^(۱) . و ئیمام أحمد (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فرمویت : له هه‌موو په‌لکیکی به‌ئندازه‌ی سه‌ری په‌نجه‌کانی لی کورت ده‌کریته‌وه . ئه‌مه‌ش ووتی ئیبن و عمر و شافیعی و إسحاق و أبو ثوره (ره‌زا و په‌حمه‌تی خویان لیبیت) . وه أبو داود ده‌فرمویت : گویم له ئیمام أحمد بوو پرسباری لی‌کرا ئایا ئافره‌ت له هه‌موو قژی کورت ده‌کاته‌وه ؟ فرمووی به‌لی قژی کۆده‌کاته‌وه و ده‌هینیته پیشه‌وه ، ئینجا له هه‌موو به‌شه‌کانی به‌ئندازه‌ی سه‌ری په‌نجه‌یه‌کی لی کورت ده‌کاته‌وه . ته‌واو .

۱۴ / ئافره‌تی (حائض) نه‌گهر ره‌می (جمرة العقبه) کردبیته و قژی کورت کردبیته‌وه ئه‌وه له ئیحرامه‌که‌ی ده‌رده‌چیته ، وه ئه‌وانه‌ی بو حه‌لال ده‌بنه‌وه که له‌کاتی ئیحرامدا له‌سه‌ری حه‌رام بووه . ته‌نها ئه‌وه‌نه‌بیته که بو می‌ردی دروست نی‌یه بو لایه‌نی جیماع . وه نابیته به‌یلتی هاه‌وسه‌ری ئه‌م کاره‌ی له‌گه‌ل‌دا بکات . تاوه‌کو طه‌واف ده‌کات به‌دوره‌ی که‌عبه‌دا طه‌وافی (الإفاضة) . نه‌گهر له‌م کاتانه‌دا هاه‌وسه‌ری چوه‌له‌ی ئه‌وا فیدییه‌ی له‌سه‌ر واجب ده‌بیته که ئه‌وه‌یش سه‌رپینی مه‌ریکه له مه‌که‌وه دابه‌شکردنیته به‌سه‌ر هه‌ژارانی ناو حه‌ره‌مدا . چونکه ئه‌مه پیش (تحلل الأول) ه‌واته پیش ئه‌وه‌ی که ئه‌و شتانه‌ی بو حه‌لال بیته‌وه که به ئیحرام به‌ستن لی حه‌رام کراوه .

(۵) رواه أبو داود في كتاب المناسك باب الحلق والتقصير (۱۹۸۵) بإسناد حسن .

(۱) الترمذي (۹۱۴) ، النسائي (۱۳۰/۸) .

۱۵ / ئەگەر چوہ (حيض) ھوہ دواى طهوافى (الإفاضة) . ئەوا كەى ويستى ئەگەپتەوہ بۇ شوپىنى خۆى چونكە ئىتر طهوافى (مالّ ئاوايى) لەسەر نامىنئىت بەو فەرموودەيەى عائشە (پەزاي خواى لىبئىت) كە دەفەرموئىت : (صفىەى كچى حىي) چوہ (حيض) ھوہ دواى طهوافى (الإفاضة) ئەمەيان بۇ پىغەمبەر (ﷺ) باسكرد ئەوئىش فەرمووى (ئەوہ دەمانھىلئىتەوہ) ؟ عائشە (پەزاي خواى لىبئىت) فەرمووى بەلام ئەو طهوافى (الإفاضة) ى كردوہ بە دەورى مالّى خوادا ، پاشان چوہتە (حيض) ھوہ ئەوجا پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى دەى بۆى ھەيە بروات (متفق عليه) .

وہ لە ئىبن عەباسەوہ (پەزاي خواى لىبئىت) دەفەرموئىت (فەرمان كراوہ بە خەلكى كە كۆتايىن كاريان طهوافيان بئىت بە دەورى (البىت) دا بئىت تەنھا بۇ ئافرەتى (حائض) نەبئىت لەسەرى سوک كراوہ) (متفق عليه) وەھەر لە ئىبن عەباسەوہ (پەزاي خواى لىبئىت) (كە پىغەمبەر (ﷺ) روخسەتى داوہ بە ئافرەتى (حائض) كە دەربجئىت پىش ئەوہى طهواف بكات ئەگەر پىشتر طهوافى (الإفاضة) ى كردبوو) (رواه أحمد) .

ئەمە ووتەى ئىمامى نەوھەوىيە لە (المجموع) دا بەرگى (۸) لاپەرە (۲۸۱) . دەفەرموئىت ابن المنذر فەرمووى ئەمە بۆچوونى زۆرى ئەھلى عىلمە لەوانە ئىمام مالك و ئەوزاعى واحمد و ئەبو حنىفە و جگە لەوانىش ھەرەھا لە (المغنى) دا بەرگى (۳) لاپەرە (۶۱۱) دەفەرموئىت ئەمە بۆچوونى زۆرىنەى زانايانى شارەكانە وە دەفەرموئىت ئافرەتى كەش كە لە حالەتى (النيفاس) دا بئىت ھەمان حوكمى ھەيە چونكە ئەھكامەكانى حائض ھەمان حوكمى ھەيە لەگەل حوكمى (النيفاس) دا لەوہى كەچى لەسەرە و چى لەسەر لادەچئىت وەك يەك وان .

۱۶ / كاريكى باشوو گونجاوہ ئەگەر ئافرەت سەردانى مزگەوتى پىغەمبەر (ﷺ) بكات لەگەل مەحرەمى خۆيدا بۇ نوئىزكردن و پارانەوہ تيايدا بەلام بۆى دروست نىيە سەردانى گۆرى پىغەمبەر (ﷺ) بكات چونكە پىگىرى لىكراوہ ئافرەت سەردانى گۆرستان بكات شىخ (محمدبن ابراهيم آل شىخ) موفتى و لاتى سەئودىە (پەحمەتى خواى لىبئىت) لە (المجموع الفتوى) ى خۆيدا بەرگى (۳) لاپەرە (۲۹۳) دا دەفەرموئىت راست لەمەدا ئەوہىە كە سەردانى گۆرى پىغەمبەر (ﷺ) نەكەن لەبەر گشتئىت بەلگەكان وە لە قەدەغەكردنە كەشدا بۆسەردانى گۆرستان بەگشى باسى كراوہ لەبەر ئەوہ بۆھىچ كەسئىك نىيە تايبەتى بكات تيايدا مەگەر بەلگەيەكى پى بئىت وە شىخ عبدالعزيز بن باز پەحمەتى خواى لىبئىت لە كتئىبى (التحقيق والإيضاح) دا لاپەرە (۹۱) دەفەرموئىت كە كاتئىك باسى ئەوہى كردوہ كە كەسئىك كە چوہ مزگەوتە كەى پىغەمبەر (ﷺ) سەردانى گۆرەكەى بكات فەرمووى ئەم سەردانى گۆرەى پىغەمبەرە (ﷺ) تەنھا بۇ پىاوان دروستە بەتايبەتى بەلام ئافرەتان بۆيان دروست نىيە سەردانى ھىچ گۆرئىك بەكەن . ھەرەك لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) ھاتوہ كە نەفرەتى كردوہ لە ئافرەتانەى سەردانى گۆرەكان ئەكەن وە ئەوانەى كە مزگەوت و قوبە لەسەر قەبر دروست دەكەن (صحیح) ^(۷) بەلام چون بۆمەدینە و نوئىزكردن و دوعا كردن و شتى تر كە شەرىعىن لە مزگەوتى پىغەمبەردا (ﷺ) ئەوہ دروستە و مافى ھە موولايەكە .

تئىبىنى : ديارە ئەم سەردانە ئەگەر بەزۆرى و بەردەوامى بئىت ، بەلام ھەندى جار ئەوا ھىچى تئىدا نىيە ئەمە ووتەى شىخ ئەلبانىيە (پەحمەتى خواى لى بئىت) بۇ زانيارى زياتر بروانە (الأدلة الرضية) ى ئىمامى شەوكانى .

مافى بىلاو كوردنەوہى پارىزراوہ بۇ سايتى بەھەشت

www.ba8.org

(۷) أخرجه الترمذي في كتاب الجنائز باب ما جاء في كراهية زيارة القبور للنساء الحديث (۱۰۵۶) وأخرجه ابن حبان في كتاب الجنائز : باب زيارة القبور للنساء (۳۱۷۹) وقال حديث صحيح .